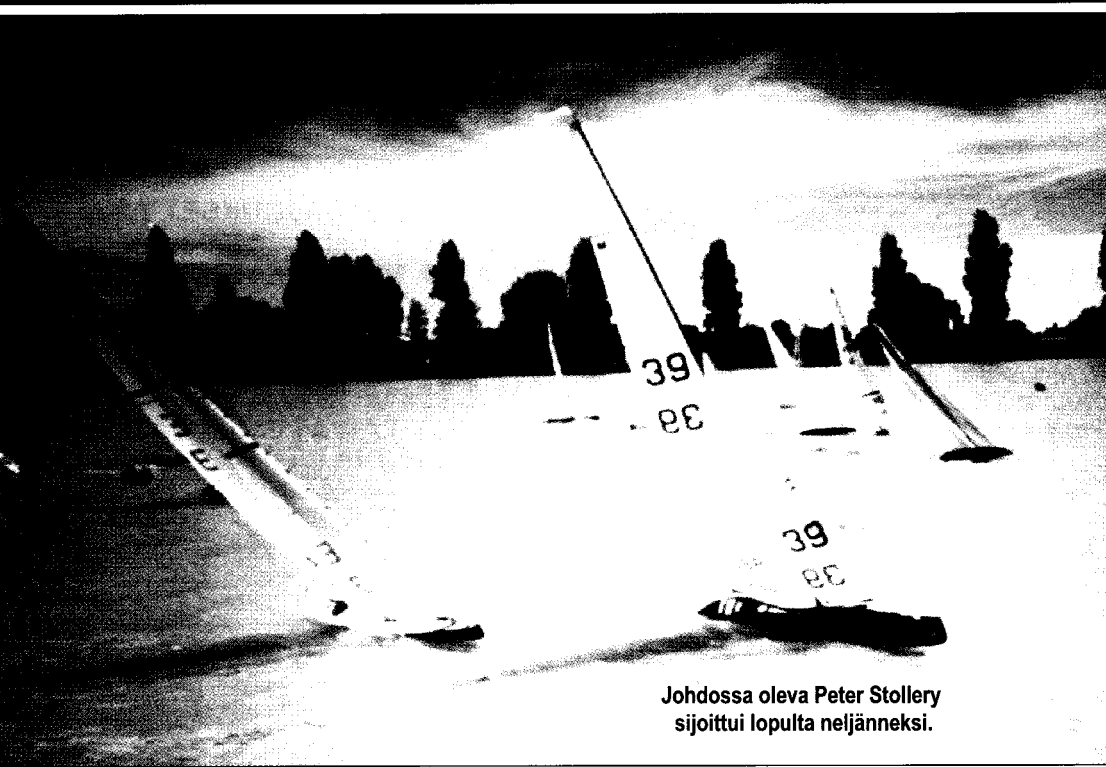
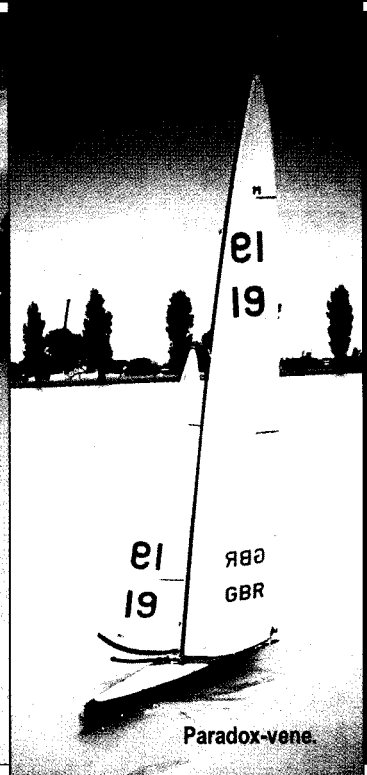

PUIKONVÄÄNTÄJÄT KENGURUMAASSA

Johdossa oleva Peter Stollery sijoittui lopulta neljänneksi.

RC Marblehead-purjeveneiden MM-kilpailut Australiassa 1996

Vuoden 1996 MM-kisapaikaksi oli valittu Melbourne, toisella puolella maapalloa. Lähtövuorossa olivat Cride Lindholm, Heffe Ericsson ja Olof Ginström, SM-listan 1., 3. ja 4. sijoilta.

Kotimaan treenit jatkuivat lokakuun puolelle, ja jäiden tultua värkättiin vielä uusia rikejä Offin laboratoriossa.

Joulun välipäivinä pidettiin pakkausrumba, miten puristaa veneet ja vehkeet sallitun 20 kilon rajan alle per nuppi? Kaikki turhat ja tuplat työkalut karsittiin ra'asti pois. Heffe otti yhteisen rikilaatikon, Cride kaiken elektroniikan ja työkalut. Offille jäi pari venettä. Matkaan päästiin, lennot Lontoon ja Bangkokin kautta Sydneyhyn ja Melbourneen kestivät 30 tuntia. Melkoista koneessa istumista, mutta perille tultiin, sekä väki että veneet ja rikit.

Kisojen ajankohta, tammikuun alku, on paikallista kesää parhaimmillaan, mutta meillä vielä sydäntalvea. Päätimme hyödyntää joululomakautta ja lähteä jo ennen

uutta vuotta. Itse asiassa vietimme uuden vuoden aaton koneessa, samppanjan ja ranskalaisen hanurisoiton merkeissä.

Sydneyn keli oli yllättäen pikkusateinen ja nihkeä. Kävimme Merimuseossa katsomassa "Australia II"-venettä, joka voitti 12 m America's Cupin vuonna 1983. Pakollisten turistikierrosten jälkeen hyppäsimme vuokra-autoon ja ajoimme Melbourneen (n. 800 km).

Siellä sää oli mukavampi: 25 astetta lämmintä, raikas merituuli etelästä. Tosi herkkua näin jääkarhujen näkövinkkelistä.

Symppis-porukkaa

Meillä oli kolme päivää aikaa harjoitella ennen kisojen alkua. Hoidimme veneiden rekisteröinnin ja kidesulkeiset heti pois lauantaina, ja pääsimme harjoittelemaan Albert Lake'n vesillä. Sunnuntaina ehdimme jopa käydä moikkaamassa koala-karhuja Healesvillen eläinpuistossa. Koala on hyväntuulinen, verkkainen eikä hätäile turhia. Sama pätee australialaisiin ihmisiin, ja aloimme ymmärtää koalan valintaa aussien kansalliselukaksi.

Kisan järjestäjät olivat kaikki itse RC-harrastelijoita Australian eri puolilta. Jokainen teki parastaan ja kantoi kortensa kekoon, veden ääressä tai soutukerhon u-

menissa. Kisan pääsihteeri Eddy Kennedy teki voileipiä ja korjaili cokisautomaattia. Hyväntuulinen David Black ajoi joka aamu Nissan-yhtiön lainaaman pienoissussin hotellistamme kisapaikalle. George Mandis haki kisa-alueella lähtövuorossa olevia purjehtijoita ja muistutti hienotunteisesti että pian on lähdön paikka. Minkäänlaista jenkkimäistä pomottelua ei esiintynyt. Tosi mukavaa väkeä.

Järvi paremmasta päästä

Albert Lake on keinojärvi, joka on rakennettu kaupungin entisen kaatopaikan päälle. Formula 1 Grand Prix ajetaan järven ympäri tänä keväänä. Albert Lake on noin 500 m leveä ja ainakin 2 km pitkä. Veden syvyys oli n. 2 metriä, eli juuri sopiva RC-veneilylle, eikä yhtään karia löytynyt. Järvi oli myös vapaa ankeriaista (vrt. Fleetwood 1990), maneeteista (vrt. Norja) ja polkupyöräryhjoista (vrt. USA 92). Lamikon reunus oli päällystetty betonilaatoilla. Ympäri oli kasvatettu palmupuita n. 50 m välein, jotka antoivat varjoa mutta eivät häirinneet tuulen kulkua. Melko ihan-teellinen paikka, paitsi tuulen tullessa pohjoisesta pilvenpiirtäjien välistä, mikä onneksi tapahtui vain viimeisenä kisapäivänä.

Rantaviivalle oli pystytetty tilava ohjausteline, RC-autokisamalliin. Korkeutta oli pari metriä, mikä jo selvästi auttoi syvyyssnäkyä. Telineen alla ("under the boardwalk") oli suosituin paikka seurata kisoja, olihan siellä varjoista. Telineen oli pystyttänyt RC-purjehtija Cameron Clarke, joka siviilissä on roudari ja hoitaa mm. Rollareiden konserttijunailut Kaakkois-Aasiassa. Cam oli myös lainannut kovaäänissysteemin nauhureineen. Lähtö- ja lopetusnauhat, palautukset sekä kuulutukset toimivat tosi hyvin.

Ratana käytettiin Hellerup-mallia (kolmio-makkara-kolmio). Rataa muutettiin ripeästi Rod Clackin ohjaamalla kumiveneellä. Poijut olivat korispallon kokoisia rantapalloja, ja köytenä itsekiristyvä ketinkilenkki.

Kisojen kulku

Kisat alkoivat tiistaina kolmella karsintapurjehduksella. Tuulet pysyivät sopivan keveinä, A-rikin tasolla. Pistelaskennan jälkeen osoittautui yllättäen että Cride oli toisena, Peter Stolleryn jälkeen, ja Heffe kuudes. Tuulen voimistetta illemmalla aloimme selvästi pudota, ja tiistai-iltana sijamme olivat selvästi heikentyneet: Cride 13, Heffe 17, Offi 40. Johtopaikoilla: Bantock, Klem, P.Stollery.

Keskiviikkona tuuli voimistui melko nopeasti, ja C-rikit otettiin käyttöön. Cride putosi B-porukkaan ja Heffe viimeiseen eli D-ryhmään. Säädot ei saatu heti paikalleen, ja veneen käsittely oli ruosteista. Kesän kovan tuulen kisoista (Hangossa heinäkuussa) oli kulunut liikaa aikaa, ja itse veneen ajaminen vei liikaa keskittymistä. Aussiet ja uusseelantilaiset hallitsivat veneensä paremmin ja pystyivät keskittymään taktiikkaan.

Heffe onnistui kaatamaan veneensä kovalla myötätuulella, ja vielä niin perusteellisesti, että sisäkalu "mono", jossa piilee vinssi, peräsinervo ja vastari, irtosi ja vene menetti ohjauksyvyyn. Kun kysyin veneen suunnittelijalta, onko hänelle käynyt näin, hän esitti auliisti kehittämänsä varmistus-sokan ja lahjoitti minulle sellaisen. Parempi myöhään kun ei koskaan.

Kun keskiviikon rutistus vihdoin lopui, sijoituksissa ei ollut kehumista: Cride 16. eli B-erän puolella, Heffe 33. ja Offi 43. sija. Miinuspisteitä on helppo saada lisää, mutta vaikea vähentää.

Johdossa P. Stollery (otsikkokuva), Bantock, Klem.

Entä kuka oli viihtynyt kovassa tuulesa? Päivän nousijat? Englantilaiset ensin: Whitbread-purjehtija Gordon McGuire nousi 15. sijalta neljänneksi. Martin Roberts nousi 8 sijaa, Keith Skipper 17 sijaa. Australian Geoff Kiernan nousi 16 sijaa, Etelä-Afrikan Michael Schierhout nousi 14 sijaa. Mitä näillä on yhteistä? Tukeva, luotettava Paradox-vene tai vastaava, jossa perinteelliset B- ja C-rikit, pikavaihtolukitusella.

Torstai oli toivoa täynnä, mutta paljon ei tapahtunut. Muutaman lähdön ja verkkaisten protestikäsitteilyn jälkeen hypäsimmme turistibussiin ja lähdimme Port Philip-saareen katsomaan pikkupingviinien rantaparaatia auringon laskiessa. Sääli kävi söpöjä pingviinejä, kun ne vedestä taaperisivat rantatormän yöpuulle, tuhansien japsituristien päällistellessä. Luonnonsuojelua vai eläinräökkäystä?

Nousuhuumaa

Perjantaina tuuli vähän hellitti, ja koko päivää oli A-rikkelle otollinen. Suomen joukkue löysi nelospykälän, ja sitkeä nousu alkoi. "When the going gets tough, the tough get going". (Ted Turner). Raskaasta pistetaakasta johtuen sijat eivät muuttuneet paljon: Cride 14, Heffe 34, Offi 43. Johtosämissä sama kolmikko: Klem, P.Stollery, Bantock.

Lauantai meni vielä paremmin. Tuuli oli ihanan kevyt, ja ohut pilvipeite viilensi tunnelmia. Härmäläiset aivot löysivät oikean käyntilämpötilan. Cride pysyi A-erässä, Heffe vieraili A:ssa ja pysyi pitkään B-erässä. Offi nousi myös B-erään. Lauantain paketoituvaiheessa sijoitukset olivat: Cride 12, Heffe 32, Offi 42. Eli vaikka kuinka hyvin purjehtisi, sijoituksesi ei loppua myöten paljon muutu. Pistesysteemissä on hirvittävä jäyhyysmomentti. Kärjessä P.Stollery oli ohittanut Klemin ja Bantockin.

Sunnuntaina tuuli kääntyi pohjoiseen. Nullarborin aavikon kuumat ilmamassat valuivat Melbourneen, lämpötila nousi 40 asteeseen, ilma tuntui ukkoiselta ja pääsarjaky alkoi kolottaa. Kylmän Pohjolan aivoihin alkoi tulla oikosulkujä, ja menestymisen oli sen mukaista. Onneksi piina loppui jo neljän aikaan, ja sijoitukset eivät päässeet tipahtamaan sen enempää. Kärjessä Graham Bantockin hermot kestivät taas kerran parhaiten, ja hän nappasi kullon Torvald Klemin nenän edestä. Tasaisesti purjehtiva Maguire vei yllättäen pronssin Peter Stolleryltä. Illan palkintojen jaossa vahvistettiin mitalisijat: 1. Bantock, 2. Klem, 3. McGuire, sekä omat sijamme: 10. Cride, 29. Heffe, 37. Offi. Mukana siis 48 venettä.

Tärkeintä ei ole voitto...

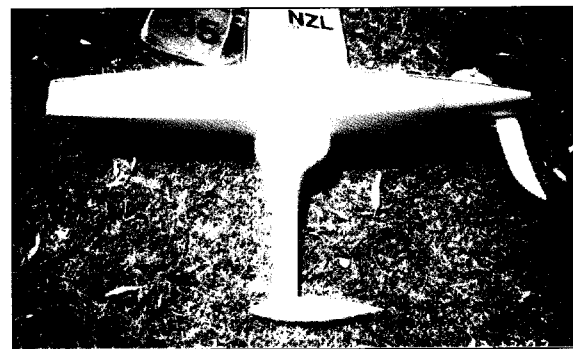
...vaan häviön välttäminen, eli "Winning is not everything, but losing is nothing". (Ted Turner).

RC-arvokilpailu on armottoman pitkä "henkinen maratonkisa": 6 päivää, 25 lähtöä, ja aina on pysyttävä pirteänä. Miinuspisteitä kertyy "painolastina" koko ajan. Nouseminen vaatii sinnikkyyttä. Vanha purjehduslause "Voittaja on se, joka tekee vähiten virheitä" pitää hyvin paikkansa myös meidän lajissa.

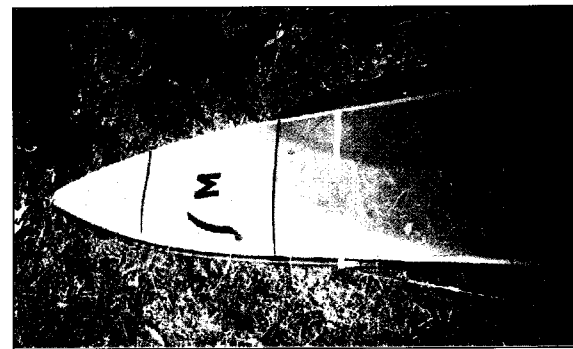
Mikä on strategia huipulla? Taas kerran toteutui vanha kunnan resepti, jota varsinkin tulokas Gordon McGuire noudatti:

"Under the boardwalk". Tukeva ja tilava ohjausteline, jonka alla "ringside-aitioapaikat".

NZ Editionin erikoinen köliratkaisu (60-luvulta?)

Uusseelantilainen taivutettu mastonhuippu.

Pakkauslista MM-kisoihin

- Käsimatkatavarana lentokoneessa: veneen runko, luukku, tulppa, elektroniikka ml. vastari, antenni, vinssi, peräsinervo, työntötanko.
- Käsilaukussa: mittakirja, muistiinpanovihko, sääntökirja.
- Laukussa, ruumassa: Köli, peräsin
- Yhteisessä purjelaatikossa: rikejä, 4 kpl (HE), 5 kpl (OG), 9 kpl (CL)
- Varusteita yhteisessä työkalupakissa: Lähetin, varakiteet, varavastari, varavinssi, varaservo, 4 akkua veneeseen, 1 varakku lähettimeen, akkulaturi johtoineen, lataus(yleis)mittari, purkupolttimot
- Työkaluja yhteisessä pakissa: Pihdit, ruuvarit, veitsi, sakset, pinsetti, naskali, mittanauha, rautasahanterä, pieni "käsipora" + 0.5/1/1.5/2 mm terät
- Sekalaisia tarveaineita pakissa: Purjenumeroiteippiä, Zap pikaliimaa, epoxiliimaa, hiilikuitua, teippiä, hiontapaperia, jaluusiimaa, kutistemuovia
- Mitä puuttui? Juotoskolvi + tinaa lainattiin paikan päältä. Teflon liukuspray samoin. SuRCP:n metallimerkit unohtuivat kotiin.

10 neuvoa miten menestyä rc-purjehduksessa

1. Hanki itsellesi huipun käyttämä, ammattimaisesti valmistettu vene (=Paradox, Roar Edge, Berlioz).
2. Osta purjeet kokeneilta purjemaakareilta (=Bantock, Sterne, Roberts, Wiles).
3. Hanki riittävä rikikokoelma (A1, A2, B, C1, C2).
4. Kehitä toki omia rikejä ja purjeita jos osaat, mutta varmista että ne pysyvät kasassa.
5. Opi valitsemaan, trimmaamaan ja käyttämään oikea riki oikealla tuulella.
6. Purjehdi kaikissa olosuhteissa, ja katso että vene pitää vettä ja varusteet aina kestävät — myös ylös-alaisin.
7. Osallistu säännöllisesti huipputason purjehduskisoihin, RC- tai muussa lajissa.
8. Kun olet A-erässä, purjehdi varovaisesti, jotta pysyisit erässä.
9. Jos silti olet pudonnut B-erään, keskitä kaikki henkiset voimavarasi takaisin A-erään nousemiseen.
10. Hanki 25-vuotiaan kunto ja motoriikka ja liitä siihen 15 vuoden kokemus kilpapurjehduksesta.

Hoida itsesi A-erään, ja purjehdi siellä äärettömän varovaisesti ja rauhallisesti. Pysy keskellä rataa, vältä varaslähtöä ja kolareita. Älä yritä voittaa, tärkeämpää on välttää putoamista B-erään. Sieltä on nimittäin pirullisen vaikeata nousta taas A-erään, kuten Peter Stollery huomasi. Hän pyöri koko torstain B-erässä ja keräsi siitä melkoisen pistekasan, joka lopulta pudotti hänet mitalisijoilta.

Jos taas putoat D-erään ja alat "viihtyä" siellä, se on tuhon merkki. Tee mitä vain jotta nousisit sieltä: ota uskalias lähtö, valitse muista poikkeava (ylikorkea tai tosi-pieni) riki, juokse kierroksen järven ympäri, vaihda mielivaatteisiin, nauti mielijuomasi - ihan mitä vain, kunhan mieliala muuttuu nousuvoittoiseksi. Jos yrityksesi epäonnistuu, et häviä mitään: olet edelleen D-erässä.

Hyväntuuliset kisat

Leppoiset koala-tunnelmat värittävät kisoja. Protesteja oli harvinaisen vähän, alle 10, kun niitä on yleensä yli 100. Mistä onnistunut fiilis johtui? Koottuja mielipiteitä:

1. Erässä vain 12 venettä, verrattuna salittuun 16. Parempi näkyvyys, vähemmän kolari tilanteita.
2. Kaikki puhuivat englantia, väärinkäsityksiä tuli vähemmän
3. Kuumaveriset ranskalaiset, italialaiset, espanjalaiset puuttuivat.
4. Purjehdukset hoidettiin nopeasti, lähtö-

jä oli paljon. Jury oli tunnetusti hidas. "En minä viitsi rettelöidä, pian on lähtö uusi".

5. Toimitsijat olivat mukavia harrastajia, jotka tekivät kaiken itse, ja yrittivät parastaan.

Kilpailupäällikkö Peter Delaney aloitti kaikki kuulumisensa sanalla "Gentlemen...", vähän tenniskilpailun tapan. Nice touch!

Pistelaskenta

Pistelaskennassa oli parantamisen varaa. Järjestäjät turvautuivat tuttuun Excel-taulukkolaskentaohjelmaan, mikä näin isossa kisassa on liian hidas tiedonsyöttö- ja tulostusvaiheessa. Tulokset olivat usein myöhässä, ja kopioita ei saatu aikaan. Tästä oli haittaa varsinkin finaali päivänä, kun kärjen pistetilanne ei ollut selvä.

Tulokset internetissä

Kerrankin RC-purjehdus oli tunnustetussa asemassa. Kilpailuohjelmassa Marble-MM oli mukana "isovene"-luokkien kera, olympialuokkien ja C-luokan katamaranien keskellä.

MM-tiedotus oli hyvässä jamassa. Paikalliset telkkarit Channel 7 ja Channel 10 kävivät kuvaamassa kisoja.

Parhaiten toimi tiedotus ulos maailmalta. RC-purjehtija Richard Simmons siirsi joka ilta tulokset Internetin kautta Suomeen, jossa Bance Fabricius sijoitti ne WWW-kotisivulle "RC Sailing Info Center". Verkkosurffarit, käykääpä katso massa tuloksia ja muutakin tietoa osoitteessa:

<http://honeybee.helsinki.fi/surep/rcsail.htm>

Kovimmat kaverit

Voittajan, Graham Bantockin, 42-vuotiaan purje- ja venemaakarin, esittelimme jo EM-kisojen yhteydessä v. 1995. Kokeili taas epämääräisiä protesteja, tavoitteena vastustajien pasmojen sekoittaminen? Grahamin "business manageri", rouva Lorna Bantock, oli mukana, paremmalla tuulella kuin ennen. Kutosen Martin Roberts esittelimme myös viime kerralla.

Hopeamies Torvald Klem on norjalainen arkkitehti, joka on purjehtinut maailman huipulla jo 15 vuotta. Hän suunnittelee venciä itse, ja piirtää sekä valmistaa

purjeensa itse. Torvaldilla on ikää 48 vuotta ja pituutta lähes 2 metriä, mistä on oma hyötynsä kun purjehtijat änkeävät pienelle alueelle. Torvaldin pippurinen vaimo Wendy on aina mukana, toimien sekä varushuoltoupperina että psykiatrina. Suosituu, pistämätön parivaljakko. Torvald myi kilpailujen jälkeen venciensä Australiaan, joten vapaa-ajan huolia ei tule tänä talvena, uutta nakertaessa.

Pronssimies Graham McGuire on uusi tulokas joukkoomme. Hän on 34-vuotias, ja on jo purjehtinut kaksi Whitbread ympäri maailman purjehdusta, vahtipäällikkönä Lawrie Smithin ja Dennis Connerin veneissä. Graham aloitti 1-metrin RC-veneellä, pääsi heti tuntumaan. osti Graham Bantockin viime vuoden Marblehead-veeneen, ja .. "the rest is history". Gordonin menestysresepti: Osta parhaiksi osoittautuneet vehkeet, opi käyttämään ne, ja keskity sitten itse ajoon. (Resepti toimii varmaan myös RC-autopiireissä, vai mitä?)

Peter Stollery on 23-vuotias arkkitehtiopiskelija, joka on ikänsä purjehtinut RC-veneitä. Onhan hänen arkkitehti-isänsä Roger maailman tunnustetuimpia RC-venesuunnittelijoita, rohkeine, radikaaleine luomuksineen. Peter purjehtii rauhallisesti, mutta ehkä häneltä puuttuu se "piru vieköön" kipinä jolla nousetaan B:stä takaisin A-erään. Ehkä hän myös noudattaa voimallisen isänsä ajatuksia liian orjallisesti: Rogerin mielestä A- ja C-riket saavat riittää Roar Edgeen, vaikka sekä Heffe että John Cleave käyttivät B-rikiä menestyksellisesti.

Robert Wattam on 28-vuotias, sympaattinen sähköasentaja, joka kävi Suomessa v. 1991 EM-kisoissa, ja oli toisena sekä v. 90 että 92 MM-kisoissa. Hän käyttää Geoff Smalen suunnittelemaa venettä, mutta rakentaa kaikki rikit ja purjeet itse. Hän purjehtii rauhallisesti, pitämättä ääntä sen kummemmin. Robertin vene oli myynnissä, koska hän on menossa naimisiin ja on rakentamassa taloa.

Nopeimmat veneet

Bantockin valmistama "Paradox" vei 1, 3, 7. ja 9. sijat (kts. kuva). Melko vaikuttava esitys, siis. Veneen esittely EM 95-jutussa.

Cride noutaa palkintonsa.

Veneiden strategiset mitat

Vene	Paradox	Berlioz	Roar Edge	NZ Edition	Starkers	Viper
Suunnittelija	G. Bantock	T. Klem	R. Stollery	G. Smale	M. Roberts	Sterne/Lindholm
Maa	GBR	NOR	GRB	NZ	GBR	CAN/FIN
Kok.paino	4.8	5.0	5.0	5.5	4.7	4.3
Kölipaino	3.6	3.4	3.6	3.7	3.4	3.25
Riki A	S	S	S	S	S	S
Riki B	C	S	S	S	S	C
Riki C	C	S	S	S	C	C

Paradoxeja saa ostaa (isolla) rahalla. Kuka hankkii ensimmäisen Suomeen?

Torvald Klemin Berlioz oli uusi kappale, syksyllä kasattu. Kaikki rikit olivat nyt swingejä, Uffe Neumannin reseptin mukaan: **K.I.S.S.** (Keep it simple, stupid). Jättämällä Walicki-riket, tuplavinnit ym. hömpötykset hän säästi puoli kiloa ja mahdollisesti päänvaivaa. Suomessa Berlioz-linjaa ajaa Bobby Gerlin.

Peter Stolleryn vene oli tietysti isä-Rogerin piirtämä "Roar Edge". Tyypin sijat 4, 14, 18 (John Cleave), 29. (Heffe Ericsson). Swing-rikejä 100%. Kts EM95-juttu. Johnin riki on tosi monimutkainen: Swing-riki, jonka masto on kääntyvä Walicki-profiili. Raskas ja kallis, onko vaivan väärti?

Robert Wattamin vene on Geoff Smalen kehittämä New Zealand Edition, Mk III. Veneessä oli vallan erikoinen köli, ylhäältä leveä, viinilasin muotoon. (kts. kuva ed. auk.). Ei näkynyt haittaavan kulkua sen kummemmin. Roope käytti myös 100% swing rikejä. Jos tämä onnistuu tuulisessa lampaanmaassa, miksikö ei meillä? Robertin ja Geoffin rikien mastonhuiput oli taivutettu kaareen, Spitfire-siiven tapaan. (Kts. kuva ed. auk.). Masto oli tehty ohuesta hiilikuituputkesta, ja kiinteät vantit oli kiinnitetty puomin tasossa oleviin, taaksepäin vedettyihin putkiulokkeisiin. Iso- ja keulapurjeen takaliesmat kiristettiin vipuvarrella, rutistamalla jaluksesta viimeiset sisään. Bantockin "Gizmon" tapaan, mutta siistimmin tehty. Vaikea selittää, katso valokuvia. Vauhtia tuntui riittävän kevyellä kelillä. Matkimisen arvoinen riki?

Uutta tekniikkaa

Mitään uranuurtavaa ei taaskaan löytynyt. Totutuista ratkaisuista poikkeavat veneet (Taliac, Hollis) Uudesta-Seelannista eivät vakuuttaneet. Walickin uusi Mk 3 (taas vähän kapeampi) ei lyönyt leiville. "Paradox on poikaa", yhä edelleen.

Swing-rikin isopurjeen huipun eli myös maston pysyvä taivuttaminen uusseelantilaiseen tapaan tuntuu oikealta. Onhan malli tuttu Spitfire-siviistä. Helppo tehdä: Ostaan lasikuituinen ongenvapa, taivutetaan

Marblehead MM 1996 lopputulokset

1. Graham Bantock, Englanti, 101.8 p.
 2. Torvald Klem, Norja, 103.5 p.
 3. Gordon Maguire, Englanti, 132.8 p.
 4. Peter Stollery, Englanti, 148.1 p.
 5. Robert Wattam, Uusi-Seelanti, 167.4 p.
 6. Martin Roberts, Englanti, 185.4 p.
 7. Paul Jones, Englanti, 189.8 p.
 8. Janusz Walicki, Saksa, 218.4 p.
 9. Mark Dennis, Englanti, 236.4 p.
 10. Christian Lindholm, Suomi, 247.4 p.
 28. Johan Holmberg, Ruotsi, 612 p.
 29. Henry Ericsson, Suomi, 656 p.
 37. Olof Ginström, Suomi, 837 p.
- 48 osanottajaa 10 maasta.**

sen huippu oikealle säteelle, vedetään hiilikuitusukka päälle ja epoxia. Bingo, kovertuaan se pitää muotonsa. Kuka kokeilee ensimmäisenä?

Vinssimies Keith Skipper oli kehittänyt uuden version tunnetusta "Whirlwind" vinsistään. Kun vanha malli vaatii 7.2 tai 6 V jännitteen, uusi malli pelaa 4.8 voltilla, kiitos uusien sisäkalujen. Näin voidaan vähentää kennomäärää ja siten painoa. Johdotusta oli myös yksinkertaistettu. Kuka ostaa ensimmäisen Suomeen?

Akkujen latauksessa näkyi uusia, keveitä latureita, jotka lopettavat latauksen automaattisesti kun akku on täynnä. Haloo toimitus, miten olisi juttu nykypäivän high-tech latureista? Ehkä joku sähköcrossari voisi kirjoittaa sellaisen?

Mitä opimme tällä kertaa?

1. Kevyellä tuulella (A-riki) venevauhtimme on huipputasoa. Veneenkäsittelyssä on vielä parantamista.
2. Keskituulella (B-riki) venevauhtimme on riittävä. Veneenkäsittelyssä on paljon parantamista.
3. Kovalla tuulella (C-riki ja ylöspäin) venevauhtimme on epätasainen, eli joskus hyvä, joskus huono. Veneen käsittely on heikko, veneen luotettavuudessa on parantamista ja taktinen silmä herpaantuu hässäköissä.
4. Suomen veneet olivat keveimmät. Grammajahtia voi nyt vähän hellittää, nostetaan katse rikeihin. Cride, do you agree?
5. CLOG-syndikaatin kölipuntit olivat keveämmästä päästä, vain 3.25 kg, verrattuna Paradox-standardin 3.6 kiloon. Menetämmekö liikaa poweria kovalla tuulella? Miten olisi paluu turvallisempaan 3.4..3.5 kiloon?
6. Pelkkä Swing-riki takilavarasto säästi mukavasti Heffen hermoja kun tuulen nopeus jatkuvasti vaihteli. Valmiiksi viritetyt vaihtoehtoiset rikit mukaan kokoontumisalueelle, valinta kun 3 minuutin viesti kuuluu, 5 sekuntia kiinnitykseen, ja vene veteen.

Mitään varsinaisia mokia ei tehty tällä kertaa. Sen verran on rutiinia tullut vuosien mittaan. Tulimme ajoissa, emme kärsineet "jet lag"-ista. Kaikki varusteet tuli perille ajoissa ja ehjinä. Pysyimme varjossa, joimme riittävästi, käytimme aurinkovoidetta ja lätsää. Emme sotkeutuneet protestiväitteilyihin. Emme sotkeutuneet kisajärjestelyihin. Asuimme yhdessä, ja riittävän lähellä kilpailualueita. Olimme yhdessä riittävästi, mutta ei kyllästymiseen saakka. Meillä oli ystäviä mukana, mutta ne eivät sotkeneet meidän askelrytmiä.

Mitä tarttis tehdä?

1. Hankitaan muutama Paradox-vene, vertailuaineiston saamiseksi.
2. Purjehditaan enemmän kovissa tuulis-

MM-viikon huippusaavutukset

- Viikon vanhin: uusseelantilaiset Geoff Smale, 71 vuotta, still going strong, saavutti 14. sijan itse suunnittelemalla ja rakentamalla veneellään.
- Viikon nuorin: Ryan Bickerton, vain 15 vuotta, purjehti tyynen tasaisesti ja sinnikkäästi koko viikon, ja jätti neljä vanhempaa gubbea takanaan.
- Viikon tulokas: Gordon Maguire ilmestyy suoraan Whitbread-lenkiltä ympäri maailman ja nappaa pronssimitalin.
- Viikon norjalainen: Australiassa asuva Hugh Bell oli liittynyt Norjan RC-liittoon paikkansa varmistamiseksi. Päästyään Torvaldin "imuun" hän päihitti kaikki muut australianot.
- Viikon kiireisin: Portugalin Jorge Camilo ilmestyi koneella vasta kisa-aamuna eikä ehtinyt ensimmäiseen lähtöön. Finaalipäivänä hän joutui lähtemään kentälle niin aikaisin ettei ehtinyt viimeiseen lähtöön. "Jet lagista" huolimatta tuloksena silti hyvä 22. sija.
- Viikon moka: mestari Bantock laskee veneensä vesiin, mutta sähkö ei ole päällä. Seurauksena keskeyttäminen ja putoaminen B-erään. Sattuut sitä paremmillekin.
- Viikon huolestunein: Janusz Walicki, joka ei saanut vauhtia uuteen veneeseen (Skalpel Mk 3, entistä kapeampi). Tilausten tyrehtyminen saattaa uhata Januszin leipäpuuta.
- Kömpelöin vene: uusseelantilainen "Diaka", pelastusveneestä näköinen korkea kapistus, purjehti silti ihan hyvin.
- Oudoin vene: uusseelantilaiset "Slippery Ripe Banana", jonka ruori oli keulassa, ns. "canard" eli anka lentsikkakielellä. Mahtava nousukulma, muutoin ei vakuuttanut.
- Kevein purjelaatikko: Graham Bantockin hi-tech rikilaatikko, hiilikuitukansineen.
- Siistein venepakkaus: Johan Holmbergin teettämä vanerilaatikko metalliheloiheen, jonne mahtui vene köleineen, radiolaitteet ja työkalut. Maksoi vain 600 SEK. Kopioitava!

sa. Eli:

- siirretään purjehdukset lähemmäksi merta (NJK),

- purjehditaan silloin kun tuulee (klo 14-16)

3. Värvätään kovien luokkien porukkaa mukaan (H, Laser).
4. Kehitetään omia purjeita ja rikejä.
5. Enemmän porukkaa linjalle Suomen ranking-kisoihin. Lisää hässäkkää!
6. Enemmän porukkaa mukaan matkaan pohjoismaisiin arvokisoihin.
7. Pitempiä ja raskaampia kisoja, enemmän lähtöjä per päivä, harjoituksen vuoksi.

Kiitoksen paikka

Suomen joukkueelta parhaat kiitokset tuki-joille: Gallträsk Segelsällskap, Hangö Segelförening, Svartbäcks Segelsällskap, sekä liittomme Suomen RC-purjehtijat r.y. ja sen sponsorit SAFT-NIFE, Pienoismalli-lehti ja Mesvac Oy. Kiitokset myös Finnairille ja British Airwaysille myötämielestä suhtautumisesta.

MM 2000 Suomessa

Marblehead-luokan MM-kisat vuonna 2000 on alustavasti varattu Suomeen. Kisaapaikkana etusijalla NJK:n Björkholmen, mahdollisia myös Hanko ja Tampere. ☺